

Talla de la Mare de Déu del Roser

Vilada

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Església Parroquial
Emplaçament Sobre una peanya ubicada al presbiteri de l'església parroquial de Sant Joan.

Coordenades:

Latitud: 42.13723
Longitud: 1.92864
UTM Est (X): 411463
UTM Nord (Y): 4665568

Classificació

Número de fitxa 08299 - 179
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Barroc
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Bo. Netejada a mitjans del 2000 per la parròquia.
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Privada accessible
Titular: 1659102DG1615N0001QQ
Fitxes associades:
[Sant Joan de Vilada](#)
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa: dl., 03/12/2018 - 01:00

Descripció

Imatge barroca de la Mare de Déu del Roser aguantant el nen Jesús en braços. La figura de la mare de déu està dempeus sobre una peanya rectangular. Tota la peça és policromada (semblaria que no es tracta de la pintura original) menys algunes cintes del vestit i la corona que presenten daurats. Va vestida amb túnica roja i un mantell verd i blau sobreposat amb motius florals, que li cobreix quasi la totalitat del cos i que recull amb el braç esquerre. Li cobreix el cap un mantell gris pintat amb ratlles horitzontals. El Nen, de cos nu, porta només un bolquer roig, està assegut de costat i té el cap lleugerament frontal. El Nen aguanta amb la mà esquerra una esfera daurada i aixeca la mà dreta en senyal de benedicció. La figura de la Mare alça el cap i mira vers la dreta i de la mà dreta li penja un rosari. Les seves mides són 67 cm. d'alçada per 25 cm. d'amplada per 12 cm de fons.

Observacions:

Se'n desconeix la procedència ni autors. Per altra banda, el sant crist que penja sobre l'altar de l'església és força valorat per la parròquia, ja que va ser pagat per aportacions populars durant la postguerra. El cos va ser fabricat a partir de l'adaptació d'una menjadora de fusta. Núm. Inventari Bisbat de Solsona: 40709 amb data de 24-07-2014.

Història

No es disposen gaires dades de l'origen de la imatge. La peça ha estat inventariada a inicis dels 2000 pel bisbat de Solsona, però no ha estat estudiada, ni documentada en context i cronologia. Testimonis orals del poble diuen que podria haver estat salvada de la crema durant la guerra per algun veí. Altres comenten que una veïna, de la qual no es recorda el nom, tenia un conjunt d'imatges a casa seva i va donar aquesta a la parròquia, ja que no n'hi havia cap. Posteriorment, i amb això sí que coincideixen les fonts orals, amb motiu de la reconstrucció de l'església parroquial de Sant Joan de Vilada a finals de la dècada dels 40, es va donar/retornar a l'església. Per altra banda, sí que hi ha documentat la presència d'un retaule barroc dedicat a la verge del Roser cremat durant la Guerra Civil. A continuació recuperem la descripció que Roig A, Fígols M i Sitjes X. van publicar a l'article "Retaules Barrocs de la Comarca" i que Soca i Rumbo ja citen a la memòria de l'any 2002. Retaule del Roser (desaparegut): era un retaule situat en una capella lateral de l'església parroquial de Sant Joan de Vilada. Va ser cremat i destruït el 1936, en iniciar-se la guerra civil. Es tractava d'un exemplar del Barroc propi del segle XVII i, com a tal, tenia tres cossos o pisos sobre un sòcol. El pis inferior no comptava amb imatgeria; al del mig hi havia la Verge del Roser, en una fornícula central, i a les fornícules laterals, Sant Francesc d'Assís i Sant Xavier (la de Sant Francesc d'Assís devia ser una talla procedent d'un altre lloc, perquè era més petita de mides). Al pis superior s'hi veu una imatge femenina, santa o beata, no identificada. El conjunt és completat amb medallons amb bust i històries, amb columnes salomòniques, grans florers, etc. El cim és coronat pel Pare Etern. Aquest retaule destacava per la seva verticalitat i, per què tot i la profusió de la talla i la decoració, no arribava a ocupar tot l'espai de la capella. Segurament s'ajustava molt més a la capella originària per la qual va ser construït, ja que les dades que tenim procedeixen de fotografies dels primers anys del segle XX i, per tant, l'edifici ja havia estat objecte de modificacions el 1852. Aquest retaule molt possiblement va ser finançat per la confraria del mateix nom. Finalment, cal esmentar la controvèrsia per les diferències visibles a la fotografia del retaule de principis del s. XX i les característiques morfològiques de la imatge present a Vilada actualment. Segons el Dr. Francesc Miralpeix, s'escauria amb una imatge del segle XVIII, segurament pensada per a ser portada en processó, possiblement amb cadireta, perquè està completa per darrere i no balmada i alhora policromada. Per altra banda, el Dr. Joan Yeguas, concretaria la peça al voltant dels anys 1700-1730, segons es desprèn de l'estil del plec del mantell molt popular al darrer quart del s. XVII. Coincidint els dos, en el fet que es tractaria

d'una peça per ser vista exempta. En conclusió, sembla clar, que no es tractava de la imatge present al retaule del Roser cremat durant la guerra, però es desconeix si es tracta d'una obra original de la parròquia de Vilada o d'origen desconegut.

Bibliografia

SITGES X., Retaules barrocs desapareguts. Revista l'Erol. Núm. 94. (p. 40-42) 2007 SOCA I. i RUMBO A. Memòria del Mapa de Patrimoni Cultural de Vilada. Diputació de Barcelona. 2002.

